

## KUR'ÂN'DA ÇELİŞKİLİ GİBİ GÖRÜNEN İKİ ÂYETİN AÇIKLAMASI (3)

(...düünden devam)

Başkasını haksız yere öldürmek haram olduğu gibi insanın kendi canına kıyması da haramdır. Dünyada birçok insan, çeşitli nedenlerle ticaretle iflâs ettiğinden, aile geçimsizliğinden, yaptığı hatâlardan bunalıma girip kurtuluş çaresini intiharda bulacağını sanır ve canına kıyar. Oysa intihar, çare değildir. Eğer bu dünyadan sonra bir hayat olmasaydı intihar belki çare olabilirdi. Ama fiziksel bedenin ölmesi, her şeyin bitmesi değildir. Ruh ölmez. Ruh, bedenden ayrıldıktan sonra, insanın dünyada yaptığı hareketlere uygun bir yaşantı içine girer. Ölüm, ruhun yeni bir hayata başlamasıdır. O hayat sürekli. Canına kıyan kimse, ruhunu Allah'ın azabına atmış olur, âhiretini mahveder. Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *"Kim kendini dağdan atıp öldürürse o cehennem ateşinde sürekli olarak yuvarlanıp durur. Kim zehir içip kendisini öldürürse cehennem ateşi içinde elindeki zehri sürekli olarak içip durur. Kim kendisini bir demir parçasıyla öldürürse cehennem ateşi içinde sürekli olarak o demir parçasını karnına sokar!"* (Müslim, İmân: b. 39, h. 148)

Başka bir Hadîsi şerîf de şöyledir: *"Sizden önceki insanlar arasında, vücudunda yarası bulunan bir adam vardı. Yaranın ağrısına dayanamadı, sızlandı, bir bıçak alıp elini kesti. Akan kan durmadı ve adam öldü. Yüce Allah: kulum canını benden önce aldı, ona cenneti haram kıldım, dedi."* (Tirmizî, Birr: 61; Ebû Dâvûd, Libâs, kibir bâbı)

Bu ârî ve Müslim'de bulunan bir Hadîse göre Hayber'de (Müslim'in rivâyetine göre Huneyn'de) Allah'ın Resulü ile birlikte kahramanca çarpışan bir sahâbî, aldığı yaranın acısına dayanamamış, kılıcının sapını yere dayayıp göğsüyle kılıcın üzerine abanarak intihar etmiş ve Allah'ın Resulü, onun cehenneme gittiğini söylemiş: *"Ancak Müslüman kimse cennete girer. Allah, bu dini fâcir bir kimse ile de güçlendirir"* diye de ilâve etmiştir (Bu ârî, Menâkıbu'l-ensâr, 40; Müslim, İmân, b. 90, h. 357).

Bu âyetten, insanın, bile bile kendisini tehlikeye atmasının haram olduğu da anlaşılır. Çünkü insanın bile bile kendisini tehlikeye atması, canına kıyması demektir. Bu ise haramdır. Hz. Peygamber'in, bir savaşa komutan olarak gönderdiği Amr ibnu'l-Âs, bir gece ihtilâm olmuş, hava soğuk olduğu için yıkanamamış, teyemmüm edip askere namaz kıldırılmış, döndüğünde de durumu Allah'ın Resulü'ne arz etmiş, Allah Resulü'nün:

—*Ey Amr, sen cünûp iken ahabına namaz mı kıldırdın?* sorusu üzerine:

—Evet ya Resulallah, soğuk bir gecede ihtilâm oldum, yıkanırsam ölürüm diye korktum. Yüce Allah'ın: "*Nefislerinizi öldürmeyiniz. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir*" sözünü hatırladım, teyemmüm ettim, deyince Allah'ın Resulü gülmüş, bir şey dememiştir. (Bu ârî, Tefsîr, Suretu'n-nisâ', h. 1990; Müslim, Musâfirîn, b. 40, h. 247-249)

\*\*\*